

Neh kapitola 1.

[1] Příběhy Nehemjáše, syna Chakaljášova. V měsíci kisleu dvacátého roku, když jsem byl na hradě v Šúšanu, [2] přišel Chananí, jeden z mých bratrů, s muži z Judska. Zeptal jsem se jich na Judejce, na ty zbylé, kteří ušli zajetí, a na Jeruzalém. [3] Řekli mi: "Ti zbylí, kteří zůstali tam v té krajině a nebyly zajati, jsou vystaveni veliké zlobě a potupě. Jeruzalémské hradby jsou pobořeny a brány zničeny ohněm." [4] Když jsem slyšel ta slova, usedl jsem a plakal. Truchlil jsem několik dní, postil jsem se před Bohem nebes a modlil se k němu. [5] Žíkal jsem: "Ach, Hospodine, Bože nebes, Bože veliký a hrozný, který zachovááš smlouvu a jsi milosrdný k těm, kdo tě milují a zachovávají tvá přikázání. [6] Kéž je tvé ucho ochotné slyšet a oči tvé pohotově vidět, abys vyslyšel modlitbu svého služebníka, kterou se před tebou modlím ustavičně dnem i nocí za syny Izraele, tvoje služebníky. Vyznávám hříchy synů izraelských, kterých jsme se proti tobě dopustili; hřešili jsme i já a dům mého otce. [7] Počínali jsme si vůči tobě hanebně, nezachovávali jsme přikázání, řády a práva, které jsi vydal svému služebníku Mojžíšovi. [8] Rozpomeň se prosím na slovo, které jsi přikázal svému služebníku Mojžíšovi: 'Zpronevěřte-li se, já sám vás rozptýlím mezi národy. [9] Když se však obrátíte ke mně a budete má přikázání zachovávat a podle nich jednat, pak i kdyby někteří z vás byly zahráni až na okraj světa, i odtamtud je shromáždím a přivedu na místo, které jsem vyvolil, aby tam přebývalo mé jméno.' [10] Vždyť to jsou tvoji služebníci, tvůj lid, který jsi vykoupil svou velikou mocí a silnou rukou. [11] Ach Panovníku, kéž je tvé ucho ochotné vyslyšet modlitbu tvého služebníka i modlitbu tvých služebníků, kteří usilují žít v bázni tvého jména. A dopřej dnes zdaru svému služebníku a dej mu najít u onoho muže slitování." Byl jsem totiž královským číšníkem.

Neh kapitola 2.

[1] V měsíci nisanu dvacátého roku Artaxerxova kralování, když před králem bylo víno, vzal jsem víno a podal je králi. Nikdy jsem před ním nebyval ztrápený. [2] Tu mi král řekl: "Proč vypadáš tak ztrápený? Vždyť nejsi nemocný! Bezpochyby se něčím trápiš." Velmi jsem se ulekl [3] a řekl jsem králi: "Ať žije král na věky! Jak bych neměl vypadat ztrápeně, když město, kde jsou hroby mých otců, leží v troskách a jeho brány jsou zničeny ohněm!" [4] Král mi na to řekl: "Co si tedy přeješ?" Pomodlil jsem se k Bohu nebes [5] a odpověděl jsem králi: "Jestliže to král uzná za vhodné a jestliže tvůj služebník došel tvého zalíbení, propusť mě do Judska, kde jsou hroby mých otců, bych město znovu vystavěl." [6] Král, vedle něhož seděla královna, se mě zeptal: "Jak dlouho potrvá tvá cesta a kdy se vrátíš?" Králi se zalíbilo mě propustit, jakmile jsem udal určitý čas. [7] Řekl jsem králi: "Jestliže to král uzná za vhodné, nechť jsou mi dány doporučující listy pro místodržitele v Zaeufratí, aby mi poskytli doprovod, dokud nepřijdu do Judska, [8] a také list pro správce královských obor Asafa, aby mi dodal dříví na trámy k branám hradu při domě Božím, na městské hradby i na dům, k němuž se mám vydat." Král mi je dal, neboť dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou. [9] Když jsem přišel k místodržitelům v Zaeufratí, dal jsem jim královské doporučující listy. Král také se mnou poslal velitele vojska a jezdců. [10] Jakmile to uslyšel Sanbalat Chorónský a Tóbijáš, ten amónský otrok, popadla je strašná zlost, že přišel někdo, komu jde o dobro synů Izraele. [11] Tak jsem přišel do Jeruzaléma. Po třech dnech tamního pobytu [12] jsem vstal v noci spolu s několika muži, ale neznámil jsem nikomu, co mi můj Bůh vložil do srdce, abych udělal pro Jeruzalém. Neměl jsem s sebou žádné zvíře kromě toho, na němž jsem jel. [13] Vyjel jsem v noci Údolní branou směrem k Dračí studni a k Hojně bráně. Přitom jsem si pozorně všiml pobořených jeruzalémských hradeb a bran zničených ohněm. [14] Pak jsem pokračoval k Studničné bráně a ke královskému rybníku; zde však nebylo místo pro zvíře, aby se mnou prošlo. [15] Ubíral jsem se tedy v noci vzhůru úvalem a pozorně jsem si všiml hradeb. Pak jsem se obrátil, vjel jsem Údolní branou a vrátil se zpět. [16] Představenstvo nevědělo o tom, kde jsem chodil a co dělám; dosud jsem totiž nic neoznámil Judejcům, ani kněžím ani šlechtě ani představenstvu ani ostatním, kteří pracovali na tom díle. [17] Teď jsem jim řekl: "Sami vidíte, jak zle jsme postiženi. Jeruzalém je v troskách, jeho brány jsou zničeny ohněm. Pojďte a stavějme jeruzalémské hradby. A nebudeme nadále v potupě." [18] Sdílel jsem jim, jak dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou, také i slova, jež mi řekl král. Odpověděli: "Nuže, dejme se do stavby!" I vzchopili se k dobrému dílu. [19] Když o tom uslyšel Sanbalat Chorónský, Tóbijáš, ten amónský otrok, a Gešem Arabský, vysmívali se nám. S pohrdáním nám říkali: "Do čeho se to pouštíte? Chcete se bouřit proti králi?" [20] Nato jsem jim odpověděl a řekl: "Sám Bůh nebes způsobí, že se nám to podaří. My jsme jeho služebníci. Dali jsme se do stavby. Vy však nemáte žádný podíl ani právo ani památku v Jeruzalémě."

Neh kapitola 3.

[1] I dal se velekněz Eljašib se svými bratry kněžími do stavby Ovčí brány. Když vsadili vrata, posvětili ji, posvětili ji až po věž Meá, a stavěli dál až k věži Chananeelu. [2] Vedle něho stavěli muži z Jericha; vedle něho také stavěl Imrího syn Zakúr. [3] Rybnou bránu stavěli synové Senáovi. Vyztužili ji trámy a vsadili vrata se zámky a závorami. [4] Vedle nich opravoval Meremót, syn Úrijáše, syna Kósova; vedle nich také opravoval Mešulám, syn Berekjáše, syna Mešezabelova; vedle nich také opravoval Baanův syn Sádok. [5] Vedle nich opravovali Tekójtš; jejich vznešení však nesklonili šiji k službě pro svého Pána. [6] Starou bránu opravovali Paséachův syn Jójada a Besódjášův syn Mešulám. Vyztužili ji trámy a vsadili vrata se zámky a závorami. [7] Vedle nich opravoval Melatjáš Gibeónský a Jadón Meronótský, též muži z Gibeónu a z Mispy, jež patří pod správu zaeufratského místodržitele. [8] Vedle něho opravoval Charhajášův syn Uzíel, jeden ze zlatníků, a vedle něho opravoval Chananjáš, jeden z mastičkářů; ustali až u jeruzalémské široké hradby. [9] Vedle nich opravoval Chúrův syn Refajáš, správce poloviny jeruzalémského obvodu. [10] Vedle nich také opravoval Charúmafův syn Jedajáš hned naproti svému domu. Vedle něho opravoval Chašabnejášův syn Chatúš. [11] Další úsek spolu s Pecnou věží opravoval Charimův syn Malkijáš a Pachat-moábův syn Chašúb. [12] Vedle něho spolu se svými dcerami opravoval Lochešův syn Šalúm, správce druhé poloviny jeruzalémského obvodu. [13] Údolní bránu opravoval Chanún a obyvatelé Zanóachu. Vystavěli ji a vsadili vrata se zámky a závorami; opravili tisíc loket hradeb až po Hnojnou bránu. [14] Hnojnou bránu opravoval Rekábův syn Malkijáš, správce obvodu bétkeremského; vystavěl ji a vsadil vrata se zámky a závorami. [15] Studničnou bránu opravoval Kol-chozův syn Šalúm, správce obvodu Mispy; ten ji vystavěl, zastřešil a vsadil vrata se zámky a závorami; opravil také hradbu při vodojemu u královské zahrady až po schody vedoucí dolů z Města Davidova. [16] Za ním opravoval Azbúkův syn Nechemjáš, správce poloviny obvodu bétsúrského, až naproti hrobům Davidovým, po umělé vodní nádrž a dům bohatýrů. [17] Za ním také opravovali levitě za vedení Baniova syna Rechúma. Vedle něho opravoval Chašabjáš, správce poloviny obvodu keilského, za svůj obvod. [18] Za ním opravovali jejich bratři za vedení Chenadadova syna Bavaje, správce druhé poloviny obvodu keilského. [19] Vedle něho také opravoval Jéšúův syn Ezer, správce Mispy, další úsek naproti přístupu ke zbrojnici v rohu hradby. [20] Za ním horlivě opravoval Zabajův syn Barúk další úsek od rohu až ke vchodu do domu nejvyššího kněze Eljašiba. [21] Za ním opravoval Meremót, syn Úrijáše, syna Kósova, další úsek od vchodu do domu Eljašibova až na konec Eljašibova domu. [22] Za ním opravovali kněží, muži z jordánského okrsku. [23] Za ním dále naproti svým domům, opravovali Binjamín a

Chášúb; za ním, vedle svého domu, opravoval Azarjáš, syn Maasejáše, syna Ananejášova. [24] Za ním opravoval Chenadadův syn Binúj další úsek od Azarjášova domu až po roh hradby, po nároží. [25] Úzajův syn Páal opravoval naproti rohu a vysoké věži vyčnívající nad domem královým na nádvoří pro strážce; za ním Pareóšův syn Pedajáš. [26] Chrámoví nevolníci sídlili na Ófelu a opravovali proto na východě naproti Vodní bráně a tamní vyčnívající věži. [27] Za ním opravovali Tekóšití další úsek naproti vyčnívající vysoké věži až po zeď na Ófelu. [28] Od Koňské brány dál opravovali kněží, každý naproti svému domu. [29] Za nimi opravoval naproti svému domu Imerův syn Sádok a za ním opravoval Šekanjášův syn Šemajáš, strážce Východní brány. [30] Za ním opravoval další úsek Šelemjášův syn Chananjáš a Salafův šestý syn Chanún; za ním opravoval Berekjášův syn Mešulám naproti své komůrce. [31] Za ním opravoval Malkijáš, jeden ze zlatníků, až po dům chrámových nevolníků a obchodníků, naproti Strážné bráně, k přístřešku na nároží. [32] Mezi přístřeškem na nároží a Ovčí branou opravovali zlatníci a obchodníci. [33] Jakmile uslyšel Sanbalat, že stavíme hradby, vzplanul a velice se rozzlobil. Vysmíval se Judejcům [34] a mluvil před svými bratry a před vojskem samařským takto: "Do čeho se to pouštětí ti židovští ubožáci? To je máme nechat? Budou snad obětovat a dokončí to ještě dnes? Ožíví snad z hromad prachu kameny přepálené ohněm?" [35] Ale Tóbijáš amónský stál vedle něho a řekl: "Jen ať si stavějí! Až přiběhne liška, protřhne jejich kamennou hradbu." [36] "Slyš, Bože náš, že jsme v opovržení. Obrát' jejich hanění na jejich hlavu! Vydej je, aby se stali kořistí a zajatci cizí země." [37] Nepřikryvej jejich nepravost, ať není jejich hřích před tebou smazán, neboť podněcují proti těm, kdo stavějí." [38] Stavěli jsme hradby dále, byly již zpoloviny hotovy, protože lid byl srdcem při práci.

Neh kapitola 4.

[1] Jakmile uslyšeli Sanbalat a Tóbijáš, Arabové, Amónci a Ašdódané, že obnova jeruzalémských hradeb pokračuje, že se trhliny opět uzavírají, velmi vzplanuli. [2] Vzájemně se smluvili, že vytáhnou proti Jeruzalému do boje a že v něm vyvolají zmatek. [3] Modlili jsme se ke svému Bohu a stavěli proti nim na obranu strážce ve dne v noci. [4] Juda říkal: "Síla nosičů je podlomena, všude jsou hromady sutin, nejsme schopni hradby dostavět." [5] Naši protivníci říkali: "Nic nepoznají a nic nepostřehnou, dokud mezi ně nevrtneme. Pobijeme je a to dílo překazíme." [6] Avšak Judejci, kteří sídlili v jejich blízkosti, přicházeli a varovali nás znovu a znovu: "Ze všech míst, kam se obrátíte, jdou proti nám!" [7] Proto jsem postavil stráž pod svatým místem při hradbách na nechráněných úsecích. Postavil jsem tam lid podle čeledi s meči, kopími a luky. [8] Když jsem všechno přehlédl, šel jsem a řekl šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: "Nebojte se jich, pamatujte na Panovníka velikého a budícího bázeň! Bojujte za své bratry, syny a dcery, ženy a domy!" [9] Jakmile naši nepřátelé uslyšeli, že je nám vše známo, pochopili, že Bůh překazil jejich záměr. My všichni jsme se vrátili na hradby, každý ke svému dílu. [10] Avšak od onoho dne pracovala na díle jen polovina mých lidí, zatímco druhá polovina byla ozbrojena kopími, štíty, luky a pancíři. Velmožové stáli při celém domě judském. [11] Ti, kdo stavěli hradby, nosiči břemen i nakladači, pracovali jednou rukou na díle a v druhé drželi zbraň. [12] Všichni, kdo stavěli, měli meč připásaný na bedrech a tak stavěli, a vedle mne stál trubač. [13] Řekl jsem šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: "Dílo je veliké a rozsáhlé a my jsme rozděleni po hradbách daleko od sebe. [14] Uslyšíte-li z některého místa zvuk polnice, shromážděte se tam k nám. Náš Bůh bude bojovat za nás." [15] A pokračovali jsme v díle; polovina mužů držela kopí od svítání až do soumraku. [16] V té době jsem také řekl lidu: "Každý se svým služebníkem nocujte uprostřed Jeruzaléma; v noci nás budou střežit a ve dne pracovat." [17] Nikdo z nás si nesvlékal šat, ani já ani moji bratři ani moji lidé ani strážní, které jsme měli při sobě...

Neh kapitola 5.

[1] Strhl se pak veliký křik lidu, zvláště žen, proti jejich bratrům Judejcům. [2] Jedni říkali: "Je nás mnoho s našimi syny a dcerami, musíme shánět obilí, abychom měli co jíst a zůstali naživu." [3] Jiní říkali: "Svá pole, vinice a domy dáváme do zástavy, abychom sehnali obilí v tom hladu." [4] Jiní opět říkali: "Musili jsme si vypůjčit na svá pole a vinice peníze na daň pro krále. [5] A přece jsme se svými bratry jedno tělo, naše děti jsou jako jejich děti. Jenže my musíme své syny a dcery prodávat do otroctví, některé z našich dcer se již otrokyněmi staly, a nemůžeme nic proti tomu dělat. Naše pole a vinice patří jiným." [6] Když jsem slyšel jejich křik a tato slova, vzplanul jsem hněvem. [7] Rozhodl jsem se, že proti šlechticům a představenstvu povedu při. Vytkl jsem jim: "Půjčujete svým bratrům na lichvářský úrok", a svolal jsem proti nim velké shromáždění. [8] Řekl jsem jim: "My jsme vykoupili, pokud nám bylo možno, své bratry Judejce, prodané pohanům. Naproti tomu vy své bratry prodáváte, aby byli prodáváni nám." Zmlkli a nenašli slov. [9] Pokračoval jsem: "Co děláte, není dobré. Což nemáte žít v bázni před naším Bohem a uvarovat se pohanění ze strany pohanů, našich nepřátel? [10] Také já, moji bratři a moji lidé, bychom od nich mohli požadovat úrok z peněz a obilí. Upustíme však od toho dluhu. [11] Vraťte jim ještě dnes jejich pole, vinice, olivovníky a domy i příslušnou částku peněz, obilí, moštu a čerstvého oleje, za něž jste jim půjčku poskytli." [12] Odpověděli: "Vrátíme a nic od nich nebudeme požadovat. Uděláme to tak, jak jsi řekl." Svolal jsem tedy kněze a zavázal lid přísahou, že toto slovo dodrží. [13] Také jsem vytřepal záhyby svého roucha a řekl jsem: "Právě tak nechť vytřepe Bůh každého muže, který toto slovo nedodrží, z jeho domu a vlastnictví; tak buď vytřepán a vyprázdněn." Nato celé shromáždění odpovědělo: "Amen." I chválili Hospodina, a lid to slovo dodržel. [14] Také ode dne, kdy mě král ustanovil místodržitelem v zemi judské, od dvacátého roku až do třicátého druhého roku krále Artaxerxa, po dobu dvanácti let, jsem ani já ani moji bratři nebrali místodržitelství příjmy. [15] Dřívější místodržitelé, moji předchůdci, zatěžovali totiž lid tím, že na něm vymáhali mimo pokrm a víno čtyřicet šekelů stříbra, rovněž jejich lidé vykořisťovali lid. Já však jsem tak nejednal z bázně před Bohem. [16] Nadto jsem se účastnil oprav hradeb. Pole jsme neskupovali, ale všichni moji lidé tam byli zapojeni do díla. [17] Judejci a představenstvo, sto padesát osob, mimo ty, kteří k nám přicházeli z okolních pohanů, sedali u mého stolu. [18] Bylo třeba každý den připravovat jednoho býka a šest vybraných ovcí. Dále byla pro mě připravována drůbež a jednou za deset dní množství různého vína. Přitom jsem neuplatňoval nárok na místodržitelství příjmy, protože na tomto lidu už těžce spočívala služba. [19] "Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém, na všechno, co jsem pro tento lid učinil."

Neh kapitola 6.

[1] Když se doneslo Sanbalatovi, Tóbijášovi, Gešemovi Arabskému a ostatním našim nepřátelům, že jsem dostavěl hradby, takže v nich nezbylo trhliny - ovšem do té doby jsem ještě nevsadil vrata do bran -, [2] poslal ke mně Sanbalat a Gešem se vzkazem: "Přijď, sejdeme se spolu v některé vsi na pláni Ónu." Zamyšleli však provést mi něco zlého. [3] Poslal jsem k nim tedy posly se vzkazem: "Dělám veliké dílo, proto nemohu odejít. Mělo by se to dílo snad přerušit tím, že bych je opustil a sestoupil k vám?" [4] Stejný vzkaz mi poslali čtyřikrát a já jsem jim pokaždé stejně odpověděl. [5] Stejným

způsobem poslal ke mně Sanbalat po páté svého služebníka, a to s otevřeným dopisem. [6] Bylo v něm napsáno: "Proslychá se mezi pohany, i Gašmu to říká, že ty a Judejci pomýšlíte na vzpouru, že proto staviš hradby, a ty sám prý se chceš stát jejich králem. [7] Také jsi prý ustanovil proroky, aby o tobě v Jeruzalémě provolávali: 'To je král judský.' Tato slova se jistě donesou ke králi. Proto přijď, poradíme se spolu." [8] Odpověděl jsem mu: "Nic z toho, co říkáš, se nestalo. Ty sám sis to vymyslel." [9] Ti všichni nás chtěli zastrašit. Říkali si: "Upustí od díla a ono se neuskuteční." "Proto nyní, Bože, posilni mé ruce!" [10] Vstoupil jsem do domu Šemajáše, syna Delajáše, syna Mehéabelova, který žil odloučeně. Řekl: "Sejděme se v domě Božím, uvnitř chrámu; musíme však zavřít chrámová vrata, protože se tě chystají zavraždit; v noci přijdou, aby tě zavraždili." [11] Odpověděl jsem: "Člověk jako já má prchat? Což může někdo jako já vstoupit do chrámu a zůstat naživu? Nevstoupím." [12] Zjistil jsem totiž, že ho Bůh neposlal. To prorocत्वí mluvil proti mně, protože ho najali Tóbijáš a Sanbalat. [13] Byl najat proto, abych ze strachu tak jednal a zhřešil. Chtěli toho využít, aby pošpinili mé jméno a potupili mě. [14] "Pamatuj, můj Bože, na Tóbijáše a na Sanbalata, na tyto jejich skutky, a také na prorokyni Nóadju a na ostatní proroky, kteří mě zastrašovali." [15] Hradby byly úplně dostavěny dvacátého pátého dne měsíce elúlu, za dvaapadesát dní. [16] Jak o tom uslyšeli všichni naši nepřátelé a spatřili to všichni pohané z okolí, velice zmalomyslněli. Poznali totiž, že toto dílo bylo vykonáno s pomocí našeho Boha. [17] V oněch dnech judští šlechtici často posílali dopisy Tóbijášovi a od Tóbijáše přicházeli dopisy jim. [18] Mnozí v Judsku s ním totiž byli spjati přísahou, neboť byl zetěm Arachova syna Šekanjáše a jeho syn Jóchanan si vzal dceru Berekjášova syna Mešuláma. [19] Také ho přede mnou vychvalovali a má slova donášeli jemu. A Tóbijáš posílal dopisy, aby mě zastrašoval.

Neh kapitola 7.

[1] Když byly dostavěny hradby, vsadil jsem vrata. Byli také ustanoveni vrátní, zpěváci a levité. [2] Pak jsem dal ohledně Jeruzaléma příkaz svému bratru Chananimu a správci hradu Chananjášovi, který byl mužem věrnějším a bohabojnějším než mnozí jiní. [3] Řekl jsem jim: "Jeruzalémské brány nesmějí být otvírány dříve, než slunce začne hřát; a když strážci uzavřou vrata, vy zajistěte závory. Stráže budou stavěny z obyvatelů Jeruzaléma, každý bude mít své stanoviště naproti svému domu." [4] Město bylo rozlehlé a veliké, ale lidu v něm bylo málo a domy nebyly dostavěny. [5] Tu mi můj Bůh vložil do srdce, abych shromáždil šlechtice, představenstvo i lid, aby byli zapsáni do seznamu rodů. Našel jsem písemný záznam o rodu těch, kteří přišli dříve, a našel jsem v něm napsáno: [6] Toto jsou příslušníci judského kraje, kteří přišli ze zajetí, přesídlenci, které přesídlil babylónský král Nebukadnesar. Navrátili se do Jeruzaléma a do Judska, každý do svého města. [7] Přišli se Zerubábelem, Jéšuou, Nechemjášem, Azarjášem, Raamjášem, Nachamaním, Mordokajem, Bilšámem, Misperetem, Bigvajem, Nechúmem a Baanou. Soupis mužů izraelského lidu: [8] Synů Pareošových dva tisíce sto sedmdesát dva; [9] synů Šefatjášových tři sta sedmdesát dva; [10] synů Arachových šest set padesát dva; [11] synů Pachat-moábových, totiž synů Jéšuových a Jóabových, dva tisíce osm set osmnáct; [12] synů Élamových dvanáct set padesát čtyři; [13] synů Zatuových osm set čtyřicet pět; [14] synů Zakajových sedm set šedesát; [15] synů Binujových šest set čtyřicet osm; [16] synů Bebajových šest set dvacet osm; [17] synů Azgadových dva tisíce tři sta dvacet dva; [18] synů Adonikamových šest set šedesát sedm; [19] synů Bigvajových dva tisíce šedesát sedm; [20] synů Adinových šest set padesát pět; [21] synů Aterových, totiž Chizkijášových, devadesát osm; [22] synů Chašumových tři sta dvacet osm; [23] synů Besajových tři sta dvacet čtyři; [24] synů Charifových sto dvanáct; [25] synů gibeónských devadesát pět; [26] mužů betlémských a netófských sto osmdesát osm; [27] mužů anatótských sto dvacet osm; [28] mužů bétazmávetských čtyřicet dva; [29] mužů kirjatjearímských, kefirských a beerótských sedm set čtyřicet tři; [30] mužů rámských a gebských šest set dvacet jeden; [31] mužů mikmáských sto dvacet dva; [32] mužů bételských a ajských sto dvacet tři; [33] mužů z druhého Neba padesát dva; [34] synů druhého Élama dvanáct sed padesát čtyři; [35] synů Charimových tři sta dvacet; [36] synů jeriškých tři sta čtyřicet pět; [37] synů lódských, chadíských a ónoských sedm set dvacet jeden; [38] synů Seáových tři tisíce devět set třicet. [39] Kněží: synů Jedajášových z domu Jéšuova devět set sedmdesát tři; [40] synů Imerových tisíc padesát dva; [41] synů Paščúrových dvanáct set čtyřicet sedm; [42] synů Charimových tisíc sedmnáct. [43] Levité: synů Jéšuových, totiž Kadmielových, totiž synů Hódevových, sedmdesát čtyři. [44] Zpěváci: synů Asafových sto čtyřicet osm. [45] Vrátní: synů Šalúmových, synů Aterových, synů Talmónových, synů Akúbových, synů Chatítových a synů Šobajových sto třicet osm. [46] Chrámoví nevolníci: synové Síchovi, synové Chasúfovi, synové Tabaótovi, [47] synové Kérosovi, synové Síaovi, synové Padónovi, [48] synové Lebánovi, synové Chagábovi, synové Šalmajovi, [49] synové Chananovi, synové Gidéllovi, synové Gacharovi, [50] synové Reajášovi, synové Resínovi, synové Nekódovi, [51] synové Gazamovi, synové Uzovi, synové Paséachovi, [52] synové Besajovi, synové Meúnejců, synové Neffšesejců, [53] synové Bakbúkovi, synové Chakúfovi, synové Charchúrovi, [54] synové Baslítovi, synové Mechídovi, synové Charšovi, [55] synové Barkósovi, synové Sísérovi, synové Tamachovi, [56] synové Nesíachovi a synové Chatífovi. [57] Synové služebníků Šalomounových: synové Sótajovi, synové Sóferetovi, synové Perídovi, [58] synové Jaalovi, synové Darkónovi, synové Gidéllovi, [59] synové Šefatjášovi, synové Chatílovi, synové Pokereta Sebajimského a synové Amónovi. [60] Všech chrámových nevolníků a synů Šalomounových služebníků tři sta devadesát dva. [61] Tito vyšli z Tel-melachu, z Tel-charši, z Kerúb-adónu a Imeru, ale nemohli prokázat, že jejich otcovský rod a původ je z Izraele: [62] synů Delajášových, synů Tóbijášových a synů Nekódových šest set čtyřicet dva. [63] A z kněží synové Chobajášovi, synové Kósovi a synové Barzilaje, který si vzal za ženu jednu z dcer Barzilaje Gileádského a je nazýván jejich jménem. [64] Ti hledali svůj rodokmen v seznamu rodů, ale marně; proto byli vyloučeni z kněžství jako nezpůsobilí. [65] Místodržící jim zapověděl jít ze svatých přidělů kněžských, pokud nebude ustanoven kněz pro posvátné losy urím a tumím. [66] Celé shromáždění dohromady čítalo čtyřicet dva tisíce tři sta šedesát duší, [67] mimo jejich otroky a otrokyně, jichž bylo sedm tisíc tři sta třicet sedm. Měli také dvě stě čtyřicet pět zpěváků a zpěvaček. [68] Velbloudů bylo čtyři sta třicet pět, oslů šest tisíc sedm set dvacet. [69] Z představitelů rodů někteří přispěli na dílo. Místodržící dal na chrámový poklad tisíc zlatých darejků, padesát kropek, pět set třicet kněžských sukní. [70] Představitelé rodů dali na chrámový poklad pro potřeby díla dvacet tisíc zlatých darejků a dva tisíce dvě stě hřiven stříbra. [71] A toho, co dal ostatní lid, bylo dvacet tisíc zlatých darejků, dva tisíce hřiven stříbra a šedesát sedm kněžských sukní. [72] I usadili se kněží, levité, vrátní, zpěváci i někteří z lidu a chrámoví nevolníci i všechen Izrael ve svých městech. Když nastal sedmý měsíc, byli již Izraelci ve svých městech.

Neh kapitola 8.

[1] Všechn lid se shromáždil jednomyslně na prostranství před Vodní branou a vyzvali znalce Zákona Ezdráše, aby přinesl knihu Mojžíšova zákona, který vydal Hospodin Izraeli. [2] Kněz Ezdráš tedy přinesl Zákon před shromážděním mužů i žen, všech, kteří byli schopni rozumět, aby jej slyšeli, prvního dne měsíce sedmého. [3] Četl z něho na prostranství před Vodní branou od svítání až do poledne mužům i ženám, těm, kteří byli schopni rozumět. Všechn lid pozorně naslouchal slovům z knihy Zákona. [4] Znalec zákona Ezdráš stál na dřevěném lešení, které k tomu účelu zhotovili; po pravici vedle něho stál Matitjáš, Šema, Anajáš, Úrijáš, Chilkijáš a Maasejáš, po levici pak Pedajáš, Míšael, Malkijáš, Chašum, Chašbadána, Zekarjáš a

Mešulám. [5] I otevřel Ezdráš knihu před zraky všeho lidu, stál totiž výše než ostatní lidé. Když ji otevřel, všechen lid povstal. [6] Ezdráš dobrořečil Hospodinu, Bohu velikému, a všechen lid odpověděl s pozdviženými rukama: "Amen, amen." Padli na kolena a klaněli se Hospodinu tváří až k zemi. [7] Nato Jéšua, Baní, Šerebjáš, Jamín, Akúb, Šabetaj, Hódijáš, Maasejáš, Kelíta, Azarjáš, Józabad, Chanan a Pelajáš, levité, vysvětlovali lidu Zákon, zatímco lid stál na svém místě. [8] Četli z knihy Božího zákona po oddílech a vykládali smysl, aby lid rozuměl tomu, co četli. [9] Nehemjáš, který byl místodržícím, a kněz Ezdráš, znalec Zákona, a levité, kteří vysvětlovali lidu Zákon, řekli všem lidu: "Dnešní den je svatý Hospodinu, vašemu Bohu. Netruchlete a neplačte." Všechen lid totiž plakal, když slyšel slova Zákona. [10] Dále jim řekl: "Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte dárky těm, kdo nemají nic připraveno. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou." [11] Také levité utěšovali všechen lid: "Utíste se. Dnešní den je svatý, netrapte se!" [12] I rozešel se všechen lid, aby jedli a pili a posílali dárky; uspořádali velmi radostnou slavnost, protože porozuměli slovům, která jim byla zvěstována. [13] Na druhý den se pak shromáždili představitelé rodů ze všeho lidu, kněží a levité ke znalci Zákona Ezdrášovi, aby si vyložili slova Zákona. [14] Našli totiž zapsáno v Zákoně, jež Hospodin vydal skrze Mojžíše, že Izraelci mají při slavnosti v sedmém měsíci sídlit ve stáncích [15] a vyhlásit a rozhlásit ve všech svých městech a v Jeruzalémě: "Vyjděte na hory, přineste větve oliv šlechtěných i planých i myrtové a palmové a jiných listnatých stromů, abyste mohli udělat stánky, jak je psáno." [16] Lid vyšel, přinesli větve a udělali stánky, každý na své střeše nebo na dvorku i na nádvořích Božího domu, na prostranství u Vodní brány a na prostranství u Efrajimovy brány. [17] Celé shromáždění těch, kdo se vrátili ze zajetí, si udělalo stánky a sídlili v nich, což Izraelci nedělali od dob Jozua, syna Núnova, až do onoho dne. Byla z toho převeliká radost. [18] Z knihy Božího zákona se četlo den co den, od prvního až do posledního dne. Po sedm dní slavili slavnost. Osmého dne bylo slavnostní shromáždění, jak je ustanoveno.

Neh kapitola 9.

[1] Dvacátého čtvrtého dne toho měsíce se Izraelci shromáždili k postu v zíněných rouchách a s prsty na hlavě. [2] Izraelovi potomci se oddělili ode všech cizinců. Stáli a vyznávali své hříchy i nepravosti svých otců. [3] Povstávali ze svých míst, když četli čtyřikrát za den z knihy Zákona Hospodina, svého Boha, a čtyřikrát se vyznávali a klaněli Hospodinu, svému Bohu. [4] Na výstupek pro levity se postavili Jéšua a Baní, Kadmiel, Šebanjáš, Buní, Šerebjáš, Baní, Kenaní a velmi hlasitě úpěli k Hospodinu, svému Bohu. [5] Pak vyzvali levité Jéšua a Kadmiel, Baní, Chašabnejáš, Šerebjáš, Hódijáš, Šebanjáš a Petachjáš lid: "Povstaňte, dobrořečte Hospodinu, svému Bohu, po všechny věky. Ať dobrořečí tvému slavnému jménu, vyvýšenému nad každé dobrořečení a chválu. [6] Ty, Hospodine, jsi ten jediný, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všechen jejich zástup, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. Sám to všechno zachováváš při životě a nebeské zástupy se ti klanějí. [7] Ty, Hospodine, jsi Bůh; ty jsi vyvolil Abrama a vyvedls jej z Ur-kasdímu a dals mu jméno Abraham. [8] Shledal jsi, že jeho srdce je ti věrné, a uzavřel jsi s ním smlouvu, že zemi Kennanců, Chetejců, Emorejců a Perizejců, Jebúsejců a Girgašijců dáš jeho potomstvu. Dostál jsi svému slovu, neboť jsi spravedlivý. [9] Viděl jsi utrpení našich otců v Egyptě a slyšel jsi jejich úpění u Rákosového moře. [10] I učinil jsi znamení a zázraky proti faraónovi a proti všem jeho služebníkům i proti všemu lidu jeho země, protože jsi poznal, jak se nad nimi zpupně vyvyšovali. Tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes. [11] Rozpoltil jsi před nimi moře a oni prošli mořem po suchu; ale jejich pronásledovatele jsi uvrhl do hlubin jako kámen do dravých vod. [12] Ve dne jsi je vodil sloupem oblakovým, v noci sloupem ohnivým, aby jim osvětloval cestu, po níž by šli. [13] Sestoupil jsi na horu Sínaj a mluvil jsi s nimi z nebe, vydal jsi jim přímé řády a spolehlivá naučení, dobrá nařízení a příkázání. [14] Učinil jsi jim známý svůj svatý den odpočinku, příkazy, nařízení a zákon jsi jim vydal skrze svého služebníka Mojžíše. [15] Dal jsi jim chléb z nebe, když hladověli, vyvedl jsi jim vodu ze skaliska, když žíznil. A řekl jsi jim, aby šli obsadit zemi, o které jsi s pozvednutím ruky přísáhl, že jim ji dáš. [16] Ale oni, naši otcové, se zpupně vyvyšovali, byli tvrdší a neposlouchali tvé příkazy. [17] Odmítli poslouchat a ani si nevzpomněli na divuplné skutky, které jsi pro ně činil. Byli tvrdší a vzali si vzdorně do hlavy, že se vrátí do svého otroctví. Ty jsi však Bůh ochotný odpouštět, milostivý a soucitný, shovívavý a nesmírně milosrdný, proto jsi je neopustil. [18] Dokonce si odlili sochu býčka a řekli: 'To je tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta'. Dopustili se strašného rouhání. [19] Avšak ty jsi je v nesmírném slitování na poušti neopustil. Ve dne od nich neodcházel sloup oblakový, který je vodil po cestě, a v noci sloup ohnivý, který jim osvětloval cestu, po níž by šli. [20] Dával jsi svého dobrého ducha, aby je poučoval. Neodnímal jsi jim od úst svou manu a dával jsi jim vodu, když žíznil. [21] Po čtyřicet let ses o ně na poušti staral, nic jim nescházelo, pláště jim nezvetšely a nohy jim neotekly. [22] Potom jsi jim dal království a národy, přidělil jsi jim každý kout. Obsadili zemi Síchonovu, totiž zemi krále Češbónského, i zemi bášanského krále Óga. [23] Rozmnožil jsi jejich syny jako hvězdy nebeské, uvedls je do země, o níž jsi řekl jejich otcům, aby ji šli obsadit. [24] A synové do té země vešli a obsadili ji. Pokořil jsi před nimi obyvatele země, Kenaance, a vydals jim je do rukou, i jejich krále a národy země, aby s nimi naložili podle své vůle. [25] Dobyli opevněná města a žírnou zemi a obsadili domy plné všelijakých dobrých věcí, vytesané nádrže, vinice, olivovní a množství ovocného stromoví. Jedli a nasýtli se, ztučněli a žili v rozkoši z tvé veliké dobroty. [26] Ale začali být vzpurní a bouřili se proti tobě. Tvůj zákon zavrhl a vraždili tvé proroky, kteří je varovali, aby je obrátili zpět k tobě. Dopustili se strašného rouhání. [27] Proto jsi je vydal do rukou jejich protivníků, aby je sužovali. Když však v dobách svého soužení úpěli k tobě, tys je z nebe vyslychal a z nesmírného slitování jsi jim dával vysvoboditele, aby je vysvobozovali z rukou jejich protivníků. [28] Ale jen si oddechli, zase páchali, co je před tebou zlé. Proto jsi je nechal napospas jejich nepřátelům, aby nad nimi panovali. Když však opět k tobě úpěli, tys je z nebe vyslychal a ve svém slitování je nesčetněkrát zachraňoval. [29] Dával jsi jim výstrahu, abys je přivedl zpět ke svému zákonu. Oni se však zpupně vyvyšovali, neposlouchali tvé příkazy a prohřešovali se proti tvým řádům, které dávají život tomu, kdo se jimi řídí. Umíněně se obraceli zády, byli tvrdší a neposlouchali. [30] Měl jsi s nimi trpělivost po mnohá léta. Skrze své proroky jsi jim dával výstrahu svým duchem, ale neposlouchali. Proto jsi je vydal do rukou národů cizích zemí. [31] Ale z nesmírného slitování jsi s nimi neskoncoval a neopustil jsi je, protože jsi Bůh milostivý a soucitný. [32] Nyní tedy, náš Bože, Bože veliký, mocný a budící bázeň, který zachováváš smlouvu a milosrdenství, nepokládej za málo všechny ty útrapy, které dolehly na nás, na naše krále, předáky, kněze a proroky, na naše otce a na všechen tvůj lid od doby asyrských králů až dodnes. [33] Ty jsi spravedlivý ve všem, co na nás přišlo, neboť jsi jednal věrně, kdežto my jsme si počínali svévolně. [34] Naši králové, předáci, kněží a otcové se neřídili tvým zákonem, nedbali na tvá příkázání a na tvá svědectví, kterými jsi je varoval. [35] Ve svém království, přes tvoji mnohou dobrotu, kterou jsi jim prokazoval, v širé a žírné zemi, kterou jsi jim dal, nesloužili tobě a neodvrátili se od svých zlých skutků. [36] Proto jsme dnes otroky. V té zemi, kterou jsi dal našim otcům, aby jedli její plody a dobroty, jsme otroky. [37] Její bohatá úroda připadá králům, které jsi nad námi ustanovil pro naše hříchy; vládnou nad našimi těly i nad naším dobytkem, jak se jim zlíbí. Jsme ve velikém soužení."

Neh kapitola 10.

[1] Vzhledem k tomu všemu uzavíráme a sepisujeme pevnou dohodu zpečetěnou našimi předáky, levity a kněžími. [2] Pečetě připojili místodržící

Nehemjáš, syn Chakaljášův, a Sidkijáš, [3] Serajáš, Azarjáš, Jirmejáš, [4] Pašchúr, Amarjáš, Malkijáš, [5] Chatuš, Šebanjáš, Malúk, [6] Charim, Meremót, Obadjáš, [7] Daníel, Gintón, Barúk, [8] Mešulam, Abijáš, Mijamín, [9] Maazjáš, Bilgaj a Šemajáš. To jsou kněží. [10] Levité: Azanjášův syn Jéšua, Binúj ze synů Chénadadových, Kadmiel [11] a jejich bratří Šebanjáš, Hódijáš, Kelíta, Pelajáš, Chanan, [12] Míka, Rechób, Chašabjáš, [13] Zakúr, Šerebjáš, Šebanjáš, [14] Hódijáš, Baní a Benínu. [15] Představitelé lidu: Pareoš, Pachat-moáb, Élam, Zátú, Baní, [16] Buní, Azgád, Bebaj, [17] Adonijáš, Bigvaj, Adín, [18] Ater, Chizkijáš, Azúr, [19] Hódijáš, Chašum, Besaj, [20] Charíf, Anatót, Nébj, [21] Magpíáš, Mešulám, Chezír, [22] Mešézabel, Sádok, Jadúa, [23] Pelatjáš, Chanan, Anajáš, [24] Hóšea, Chananjáš, Chašúb, [25] Lócheš, Pilchá, Šobek, [26] Rechúm, Chašabna, Maasejáš [27] a Achijáš, Chanan, Anan, [28] Malúk, Charim a Baana. [29] Ostatní lid, kněží, levité, vrátní, zpěváci, chrámoví nevolníci a všichni, kdo se oddělili od národů země k Božímu zákonu, také jejich ženy, synové a dcery, každý, kdo to byl schopen pochopit, [30] připojovali se ke svým vznešeným bratrům. Přicházeli a přisežně se zaklínali, že budou žít podle Božího zákona, který byl vydán skrze Božího služebníka Mojžíše, a že budou zachovávat a plnit všechna přikázání Hospodina, našeho Pána, jeho práva a jeho nařízení. [31] Prohlásili: "Nebudeme dávat své dcery národům země a jejich dcery nebudeme brát pro své syny. [32] Když budou přinášet národy země v den odpočinku k prodeji různé zboží a obilí, v den odpočinku, totiž ve svatý den, je od nich nebudeme brát. Sedmého léta necháme pole ladem a nebudeme vymáhat dluhy. [33] Budeme se podřizovat příkazům a odevzdávání třetiny šekelu ročně pro službu v domě našeho Boha, [34] na předkladné chleby, na pravidelný obětní dar, na pravidelnou oběť zápalnou ve dnech odpočinku a o novoluních, na slavnosti, na svaté dávky, na smírcí oběti za hřích za Izraele, vůbec na všechno dílo domu našeho Boha. [35] Losem jsme rozvrhli dodávky dříví mezi kněze, levity a lid, jak je mají přinášet do domu našeho Boha podle našich otcovských rodů ve stanovené časy rok co rok, aby bylo zapalováno na oltáři Hospodina, našeho Boha, jak je psáno v Zákone. [36] Také budeme přinášet prvotiny ze svých rolí a prvotiny všeho ovoce z každého stromu rok co rok do Hospodinova domu. [37] I prvorozené ze svých synů a ze svého dobytka, jak je psáno v Zákone, prvorozené ze svého skotu a bravu, budeme přinášet do domu svého Boha kněžím, kteří konají službu v domě našeho Boha. [38] Také první část z obilní tluče, z našich obětních dávek, z ovoce každého stromu, z moštu a z čerstvého oleje budeme přinášet kněžím do komor při domě našeho Boha a desátky z naší půdy budeme odvádět levitům; levité sami ať vybírají desátky ve všech městech, která s námi slouží Hospodinu. [39] Kněz z rodu Áronova bude s levity, když budou vybírat desátky. Levité předají desátý díl z desátků do domu našeho Boha, do komor ve skladišti. [40] Do těch komor totiž budou přinášet Izraelci i levitští příslušníci obětní dávky z obilí, z moštu a z čerstvého oleje. Tam je nádoby svatyně i kněží konající službu i vrátní a zpěváci. Dům svého Boha neopustíme."

Neh kapitola 11.

[1] Předáci lidu se usadili v Jeruzalémě. Ostatní lid losoval, aby vybral vždy jednoho z deseti, který by se usadil ve svatém městě Jeruzalémě; devět dalších zůstalo v jiných městech. [2] Lid žehnal všem mužům, kteří se dobrovolně rozhodli, že se usadí v Jeruzalémě. [3] Toto jsou představitelé krajiny, kteří se usadili v Jeruzalémě a v judských městech. Každý se usadil ve svém trvalém vlastnictví ve svém městě, Izraelci, kněží, levité, chrámoví nevolníci a synové služebníků Šalomounových. [4] V Jeruzalémě se usadili někteří Judovci a Benjamínovci. - Z Judovců: Atajáš, syn Uzijáše, syna Zekarjáše, syna Amarjáše, syna Šefatjáše, syna Mahalalelova ze synů Peresových. [5] Dále Maasejáš, syn Báruka, syna Kol-choza, syna Chazajáše, syna Adajáše, syna Jójaríba, syna Zekarjáše, příslušníka šiloského. [6] Všech synů Peresových sídlících v Jeruzalémě bylo čtyři sta osmdesát šest bojeschopných mužů. [7] A toto byli Benjamínovci: Salu, syn Mešuláma, syna Jóeda, syna Pedajáše, syna Kólajáše, syna Maasejáše, syna Ítiela, syna Ješajášova. [8] Mimo něho Gabaj-salaj, celkem devět set dvacet osm. [9] Zikrív syn Jóel byl nad nimi dohlížitelem a Senúúv syn Juda byl jako druhý nad městem. [10] Z kněží: Jójaribův syn Jedajáš, Jakín, [11] Serajáš, syn Chilkijáše, syna Mešulama, syna Sádoka, syna Merajóta, syna Achitúbova, představený domu Božího, [12] a jejich bratří, kteří konali službu v domě, celkem osm set dvacet dva. Dále Adajáš, syn Jerochama, syna Pelaljáše, syna Amsího, syna Zekarjáše, syna Pašchúra, syna Malkijášova, [13] a jeho bratří, představitelé rodů, celkem dvě stě čtyřicet dva. Dále Amašsaj, syn Azarela, syna Achazaje, syna Mešilemóta, syna Imerova, [14] a jejich bratří, udatní muži, celkem sto dvacet osm. Dohlížitelem nad nimi byl Zabdíel, syn velikých. [15] Z levitů: Šemajáš, syn Chašúba, syna Azríkama, syna Chašabjáše, syna Búniova, [16] a Šabetaj a Józabab z předních levitů; ti dohlíželi na službu vně domu Božího. [17] Dále Matanjáš, syn Míky, syna Zabdího, syna Asafova, přední modlitebník začínající chvalozpěvy; a jako druhý z jeho bratří Bakbukjáš. Dále Abda, syn Šamúy, syna Galala, syna Jedútúnova. [18] Všech levitů bylo ve svatém městě dvě stě osmdesát čtyři. [19] Vrátní: Akúb, Talmón a jejich bratří. Strážců bran bylo sto sedmdesát dva. - [20] Ostatní Izrael, kněží a levité, byli ve všech městech judských, každý ve svém dědictví. [21] Chrámoví nevolníci se usadili na Ófelu; Sícha a Gišpa byli nad chrámovými nevolníky. [22] Dohlížitelem levitů v Jeruzalémě byl Uzí, syn Baniho, syna Chašabjáše, syna Matanjáše, syna Míkova, ze synů Asafových, kteří zpívali při službách v Božím domě. [23] Platil totiž pro ně příkaz krále Davida, aby den co den věrně zpívali. [24] Petachjáš pak, syn Mešézabelův, ze synů Zeracha, syna Júdova, byl králem k ruce, aby vyřizoval všechny záležitosti lidu. [25] Z Judovců se usadili někteří při dvorcích na svých polích v Kirjat-arbě a v jejich vesnicích, v Díbonu a jeho vesnicích, v Jekabseelu a jeho dvorcích [26] a v Ješúe, v Móladě a v Bét-peletu, [27] v Chasar-šúalu a v Beer-šebě a jejich vesnicích, [28] v Siklagu a v Mekóně a jejich vesnicích, [29] v Én-rimónu, v Soreji a v Jarmútu. [30] Osídlili také Zanóach, Adulám a jejich dvorce, Lakíš a jeho polnosti, Azeku a její vesnice, takže přebývali od Beer-šeby až po Hinómské údolí. [31] Benjamínovci z Geby osídlili Mikmás, Aju, Bét-el a jeho vesnice, [32] Anatót, Nób, Ananju, [33] Chasór, Rámu, Gitajim, [34] Chadíd, Seboím, Nebalat, [35] Lód a Óno a údolí řemesníků. [36] Některé oddíly levitů v Judsku byly přemístěny k Benjamínovi.

Neh kapitola 12.

[1] Toto jsou kněží a levité, kteří se vrátili spolu se Zerubábelem, synem Šealtielovým, a s Jéšuu: Serajáš, Jirmejáš, Ezra, [2] Amarjáš, Malúk, Chatuš, [3] Šekanjáš, Rechum, Meremót, [4] Idó, Ginetoj, Abijáš, [5] Mijamín, Maadjáš, Bilga, [6] Šemajáš, Jójarib, Jedajáš, [7] Salú, Amók, Chilkijáš a Jedajáš. To jsou přední kněží se svými bratry za dnů Jéšuuových. [8] A levité: Jéšua, Binúj, Kadmiel, Šerebjáš, Juda a Matanjáš; ten se svými bratry řídil sborový zpěv; [9] jejich bratří Bakbukjáš a Uni stáli naproti nim při vykonávání strážní služby. [10] Jéšua zplodil Jójakíma; Jójakím zplodil Eljašíba; Eljašíb Jójadu. [11] Jójada zplodil Jónatana; Jónatan zplodil Jadúu. [12] Za dnů Jójakímových byli kněžími tyto představitelé rodů: rodu Serajášova Merajáš, Jirmejášova Chananjáš, [13] Ezrova Mešulam, Amarjášova Jóchanan, [14] Malúkova Jónatan, Šebanjášova Josef, [15] Charimova Adna, Merajótova Chelkaj, [16] Idova Zekarjáš, Ginetónova Mešulam, [17] Abijášova Zikrí, Minjamínova a Móadjášova Piltaj, [18] Bilgova Šamúa, Šemajášova Jónatan, [19] Jójaribova Matenaj, Jedajášova Uzí, [20] Salajova Kalaj, Amókova Eber, [21] Chilkijášova Chašabjáš, Jedajášova Netanel. [22] Za dnů Eljašibových, Jójadových, Jóchananových a Jadúových byli zapsáni představitelé rodů levitských i kněží až do kralování perského Dareia. [23] Levitští příslušníci, představitelé rodů, byli zapsáni do knihy letopisů až do dnů Eljašibova syna Jóchanana. [24] Přední levité: Chašabjáš,

Šerebjáš a Kadmielův syn Jéšua a jejich bratří, kteří stáli naproti nim, aby podle příkazu Davida, muže Božího, vzdávali chválu a čest Hospodinu, střídavě sbor po sboru. [25] Matanjáš a Bakjubkjáš, Obadjáš, Mešulam, Talmón, Akúb byli strážci bran; střežili skladiště u bran. [26] Ti byli za dnů Jójakíma, syna Jéšuy, syna Jósadakova, a za dnů místodržitele Nehemjáše a kněze Ezdráše, znalce Zákona. [27] K posvěcení jeruzalémských hradeb vyhledali a přivedli do Jeruzaléma levity ze všech jejich míst, aby uspořádali radostnou slavnost posvěcení spojenou s díkůvzdáním a zpěvem za doprovodu cymbálů, harf a citar. [28] Tu se shromáždili příslušníci pěveckých sborů z okrsku kolem Jeruzaléma a z netófských dvorců, [29] z Bét-gilgálu a z polností Geby a Azmávetu; zpěváci si totiž vystavěli dvorce okolo Jeruzaléma. [30] Kněží a levité se očistili, pak očistili lid i brány a hradby. [31] Prikázal jsem judským velmožům, aby vystoupili na hradby, a postavil jsem dva velké děkovné sbory. Jeden šel doprava po hradbách k bráně Hnojné. [32] Za nimi šel Hóšajáš s polovinou judských velmožů [33] a Azarjáš, Erza, Mešulam, [34] Juda, Binjamín, Šemajáš a Jirmeáš. [35] Z kněžstva tu byli s trubkami Zekarjáš, syn Jónatana, syna Šemajáše, syna Matanjáše, syna Míkajáše, syna Zakúra, syna Asafova, [36] a jeho bratří Šemajáš a Azarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Juda a Chanani s hudebními nástroji Davida, muže Božího, a před nimi znalec Zákona Ezdráš. [37] U Studničné brány, která byla naproti nim, vystoupili po schodech Města Davidova a pokračovali přístupem na hradby při Davidově paláci až k Vodní bráně na východě. [38] Druhý děkovný sbor se jim ubíral naproti. Za ním jsem šel já s druhou polovinou lidu po hradbách, podél Pecné věže až k široké hradbě, [39] podél Efrajimovy brány, Staré brány a Rybné brány při věži Chananeelu a věži Meá až k Ovcí bráně. Zůstali jsme stát ve Strážní bráně. [40] Oba děkovné sbory se zastavili na nádvoří Božího domu, i já s polovinou představenstva, [41] kněží Eljakím, Maasejáš, Minjamín, Míkajáš, Eljónaj, Zekarjáš, Chananjáš s trubkami, [42] Maasejáš, Šemajáš, Eleazar, Uzi, Jóchanan, Malkijáš, Élam a Ezer. Zpěváci zvučně zpívali za řízení Jizrachjáše. [43] V onen den také obětovali veliké oběti a radovali se, neboť jim Bůh připravil převelikou radost. I ženy a děti se radovaly, takže se radostně veselí Jeruzaléma rozléhalo dodeleka. [44] V onen den byli ustanoveni někteří za správce komor pro sklady, obětní dárky, prvotiny a desátky, aby v nich uskladňovali částky z městských polností určené Zákonem kněžím a levitům. Juda se totiž radoval z kněží a levitů, připravených [45] držet stráž svého Boha a dbát na očišťování. I zpěváci a vrátní konali službu podle nařízení Davida a jeho syna Šalomouna. [46] Odedávna totiž, už za dnů Davidových a Asafových, vzdávali přední zpěváci zpěvem Bohu chválu a čest. [47] Proto za dnů Zerubábelových i za dnů Nehemjášových odváděl celý Izrael příslušné částky na každý den pro zpěváky a vrátné; odděloval je jako svaté dárky pro levity a levité z nich oddělovali svaté dárky pro Áronovce.

Neh kapitola 13.

[1] V onen den bylo lidu předčítáno z Knihy Mojžíšovy a našlo se v ní napsáno, že Amónec ani Moábec nesmí nikdy vstoupit do Božího shromáždění. [2] Nevyšli totiž synům Izraele vstříc s chlebem a vodou, ale najali proti nim Bileáma, aby jim zlořečil; náš Bůh však obrátil zlořečení v požehnání. [3] Když uslyšeli ten zákon, rozhodli se vyloučit z Izraele všechny přimíšence. [4] Někdy předtím kněz Eljašib, určený za správce komor domu našeho Boha, spřízněný s Tóbijášem, [5] uvolnil pro něho velkou komoru, kam byly dříve dány obětní dary, kadidlo, nádoby a desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje, určené levitům, zpěvákům a vrátným, a obětní dárky pro kněze. [6] Když se to vše stalo, nebyl jsem v Jeruzalémě. V třicátém druhém roce vlády babylónského krále Artaxerxa jsem se totiž odebral ke králi. Po nějaké době jsem si vyžádal od krále propuštění. [7] Jak jsem přišel do Jeruzaléma, hned jsem porozuměl, jakého zla se dopustil Eljašib kvůli Tóbijášovi tím, že pro něho uvolnil komoru v nádvořích Božího domu. [8] Velice mě to pohoršilo. Dal jsem všechny věci Tóbijášova domu vyházet z komory ven. [9] Rozkázal jsem, aby komory vyčistily, a znovu jsem do nich dal věci Božího domu, obětní dary a kadidlo. [10] Dozvěděl jsem se také, že levitům nebyly dány částky, takže se všichni rozprchlí ke svým polím, levité i zpěváci konající službu. [11] Měl jsem o to spor s představenstvem a ptal jsem se: "Proč je Boží dům opuštěn?" Shromáždil jsem levity a dosadil je na jejich místa. [12] A všechen Juda přinášel do skladů desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje. [13] Za skladníky jsem určil kněze Šelemjáše, znalce Zákona Sádoka a z levitů Pedajáše; jim k ruce byl Chanan, syn Zakúra, syna Matanjášova; ti byli pokládáni za spolehlivé a měli za úkol vydávat přídíly svým bratřím. - [14] "Pamatuj na mne, Bože můj, kvůli tomu a nevymaž mou oddanost, kterou jsem prokázal domu svého Boha a jeho službám!" [15] V oněch dnech jsem v Judsku viděl, že někteří lisují hrozny v den odpočinku, že přinášejí pytle obilí a nakládají na osly, a také že přinášejí do Jeruzaléma víno, hrozny a fíky a všelijaká břemena v den odpočinku. Vrhoval jsem je toho dne, kdy prodávali potraviny. [16] I Týfané tu byli usazení; přinášeli ryby a všelijaké zboží a prodávali v den odpočinku Judovcům, a to přímo v Jeruzalémě. [17] Měl jsem o to spor s judskými šlechtici a ptal jsem se jich: "Jakého zla se to dopouštíte? Znesvěcujete den odpočinku!" [18] Což právě tak nejednali vaši otcové? Proto náš Bůh uvedl všechno toto zlé na nás a na toto město. A vy jej zase popouzíte k hněvu proti Izraeli tím, že znesvěcujete den odpočinku." [19] Když přede dnem odpočinku padl na jeruzalémské brány stín, rozkázal jsem, aby byla zavřena vrata a aby je neotvírali dříve než po dni odpočinku. Některé ze svých služebníků jsem postavil k branám, aby nikdo nenosil břemena v den odpočinku. [20] Když kupci a prodavači všelijakého zboží nocovali jednou i dvakrát vně Jeruzaléma, [21] varoval jsem je a vytýkal jsem jim: "Proč nocujete před hradbami? Bude-li se to opakovat, vztáhnu na vás ruku." Od té doby v den odpočinku nepřicházeli. [22] Pak jsem prikázal levitům, aby se očistili a přišli střežit brány, aby byl svěcen den odpočinku. - "Pamatuj na mne, Bože můj, také kvůli tomu a měj se mnou soucit podle svého hojného milosrdenství!" [23] V oněch dnech jsem také viděl, že si židé brali ašdódské, amónské a moábské ženy. [24] Jejich děti pak mluvily zpoloviny ašdódsky, ale nedovedly mluvit židovsky. Hovořily jazykem toho či onoho lidu. [25] Měl jsem s nimi o to spor a zlořečil jsem jim, některé muže jsem bil a rval za vousy a zapřisáhl jsem je při Bohu: "Nedávejte své dcery jejich synům a neberte jejich dcery svým synům a sobě!" [26] Což se právě tím neprohřešil izraelský král Šalomoun? Mezi mnohými národy nebylo krále jemu podobného. Byl milován Bohem, který jej určil za krále nad celým Izraelem. A přece i jeho svedly ženy cizinky ke hříchu. [27] Máme snad mlčet, když vás slyšíme, že pácháte všechno to veliké zlo, že se zpronevřujete našemu Bohu a berete si ženy cizinky?" [28] Jeden syn nejvyššího kněze Jójady, syna Eljašibova, byl zetěm Sanbalata Chorónského. Toto jsem od sebe odehnal. - [29] "Pamatuj na ně, Bože můj, že poskvrnili kněžství i smlouvu kněžskou a levitskou!" - [30] Tak jsem je očistil od všeho cizího. Stanovil jsem povinnosti kněží a levitů, každému podle jeho díla, [31] i pro přinášení dříví v určených lhůtách, i pro prvotiny. - "Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém."